

Proefzwemmen

'Renske, je moet het vanmiddag echt goed doen!' zegt vader. Renske buigt zich over haar boterham en zucht. Ze kijkt even snel naar vaders gezicht. Er zit een dikke rimpel in zijn voorhoofd.

'Renske, je moet gewoon precies doen wat meester Jack zegt, dan is duiken echt helemaal niet zo moeilijk!' zegt Leon. Haar broer probeert haar te helpen, dat begrijpt ze ook wel, maar... het lukt haar gewoon niet!

'Vanmiddag is het proefzwemmen,' zegt vader. 'Als je niet lukt, moet je weer twee maanden naar les.'

'Ik... ik zal echt mijn best doen, pap!' zegt ze zacht.

Vader streelt over haar haar. 'Ik weet het, Renkse.'

Het komt vooral door meester Jack. Als iets niet goed lukt bij een kind, gaat hij steeds harder praten, en op het laatst schreeuwt hij dan. Alsof het daardoor beter zou gaan! Maar als hij schreeuwt, lukt het duiken helemaal niet meer.

Die middag loopt ze in haar badpak over de gladde tegeltjes naar de startblokken. Petra en Jan, die ook bij haar in de klas zitten, zijn er al.

'Vanmiddag proefzwemmen hè!' roept Jan enthousiast. 'Ik ga het vast halen, vorige keer deed ik alles perfect.'

'Ik ook,' antwoordt Petra vol zelfvertrouwen. 'En jij, Renkse?'

Ze haalt haar schouders op.

'Opstellen in rijen van 5!' Renske kijkt verbaasd naar de overkant, waar een zwemjuf in haar handen klapt. 'Wie is dat? En waar is meester Jack?'

'Meester Jack is ziek. We hebben vandaag juf Ellen.'

'Ken jij haar?' vraagt Renkse.

Petra schudt haar hoofd.

'Ze is nieuw geloof ik,' zegt Jan.

Even later plonzen twintig kinderen het water in. Renske doet goed haar best. Vader staat aan de kant naar haar te kijken. Hij steekt zijn duimen naar haar op.

Na een paar baantjes klimmen ze uit het water. 'Goed gedaan allemaal!' zegt juf Ellen. 'Nu allemaal in de rij voor duiken en het gat.'

Renske krijgt even een raar gevoel in haar buik. Nu komt het! Zal het vandaag wel lukken? Vast niet, het lukt nooit!

Een beetje jaloers kijkt ze naar de kinderen voor haar in de rij, die één voor één met een mooie duik in het water verdwijnen. Waarom kan zij dat nou toch niet?

Nog twee kinderen voor haar... nog één... en dan is het haar beurt. 'Tenen over de rand... hoofd tussen je armen en duiken maar!'

Renske haalt diep adem en laat zich voorover vallen. Ze komt plat op haar buik in het water. Weer niet gelukt! De tranen springen in haar ogen. Ze durft niet naar de tribune te kijken, ze wil vaders teleurgestelde gezicht niet zien.

Als ze uit het bad klimt, wenkt juf Ellen haar. 'Hoi. Hoe heet jij?'

'Renkse...,' zegt ze zacht.

'Hé Renske, kijk me eens aan,' zegt juf Ellen. Renske kijkt omhoog, recht in de vriendelijkste ogen die ze ooit heeft gezien.

'Jij en ik gaan samen oefenen. En ik beloof je dat jij aan het einde van deze les kan duiken. Wat vind je daarvan?'

Ze haalt haar schouders op. 'Het lukt toch niet.'

'Echt wel!' lacht juf Ellen. En terwijl de rest van de kinderen met de andere zwemjuf verder oefenen, pakt juf Ellen haar bij de hand en neemt haar mee naar een ander gedeelte van het bad.

‘Je doet al heel veel dingen goed, zag ik. We hoeven dus maar een paar kleine dingetjes bij te leren.’ Zonder te schreeuwen en met heel veel geduld helpt juf Ellen haar. En... tot Renskes verbazing lukt het haar na een poosje echt om een goede duik te maken! Als ze wel vijf keer achter elkaar goed heeft gedoken, hoort ze opeens iemand klappen. Ze kijkt recht in vaders blijde, trotse gezicht. ‘Super gedaan, Renske! Jij mag volgende week vast afzwemmen!’ Renske kijkt juf Ellen vragend aan. De juf glimlacht. ‘Zeker weten, Renske! Nou ben je er helemaal klaar voor!’ En dan slaat Renske zomaar opeens haar armen om de juf heen. ‘Dank u wel, juf! U bent de liefste juf van allemaal!’

Eeuwoud Koolmees